

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie drogi, imieniem Księdza Jana Korzonkiewicza, wystąpili jej właściciele. Propozycja ta uzyskała akceptację Rady Dzielnicy XVIII Nowa Huta uchwałą nr XIX/266/2025 z dnia 17 marca 2025 r. oraz Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2025 r. Nazwanie bezimiennej drogi wewnętrznej imieniem Księdza Jana Korzonkiewicza zapewni godne upamiętnienie jego postaci oraz umożliwi prowadzenie numeracji porządkowej.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja Uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Ksiądz Jan Korzonkiewicz (ur. 25 stycznia 1877 r. w Kobiernicach k. Kęt, zm. 24 listopada 1932 r. w Krakowie) Uczęszczał do c.k. Państwowego Gimnazjum w Bielsku. Studiował teologię na Uniwersytecie Jagiellońskim (lata 1898/99) oraz Uniwersytecie Leopolda i Franciszka w Innsbrucku (lata 1899/1905), został promowany w 1905 r. na doktora teologii. Następnie jako stypendysta c.k. Ministerstwa Oświaty studiował na Uniwersytecie Ludwika i Maksymiliana w Monachium, Papieskim Instytucie Biblijnym - Biblicum oraz Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Był katechetą w c.k. II Gimnazjum św. Jacka oraz Gimnazjum Żeńskim im. Strażyńskiej w Krakowie. Od 1909 r. był zastępcą profesora, a następnie docentem na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. 4 lutego 1917 r. został mianowany przez Cesarza Karola I profesorem nadzwyczajnym na tymże Uniwersytecie. Wykładał tam do 1920 r. Ksiądz Jan Korzonkiewicz jest autorem kilkuset publikacji, w tym pracy habilitacyjnej – „JeHoshu`a Studium Biblijne o początkach Narodu Izraelskiego i Zdobyciu Palestyny pod Jozuem” (Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego 1909 r.). Był alumnem Seminarium Duchownego w Krakowie oraz Kolegium Ojców Jezuitów „Canisianum” w Innsbrucku. 3 sierpnia 1902 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk kard. Jana Puzyny w kościele Ojców Kamedułów na Bielanych. W latach 1906-1914 był wikariuszem, penitencjarzem a przez pewien czas administratorem parafii, na czas wakansu, przy kościele Mariackim w Krakowie. W latach 1914-1915 był rektorem kościoła św. Wojciecha w Rynku Głównym w Krakowie, od 1 października 1915 r. do 1920 r. rektorem Seminarium Duchownego w Krakowie, a od 1919 r. kanonikiem Kapituły Katedralnej na Wawelu oraz prałatem domu papieskiego. Od 1922 r. do śmierci był proboszczem katedry na Wawelu. W 1928 r. założył Towarzystwo Liturgiczne pod wezwaniem św. Grzegorza. Ksiądz Jan Korzonkiewicz był również wydawcą czasopisma liturgicznego „Mysterium Christi”, w którym aż do śmierci publikował liczne artykuły mające upowszechnić na cały kraj, zapoczątkowane w Archidiecezji Krakowskiej, dzieło odnowy liturgicznej. Jako wiceprezes Towarzystwa Obrony Zachodnich Kresów Polski i prezes koła krakowskiego aktywnie działał na rzecz przyłączenia Górnego Śląska do Polski w plebiscycie, a następnie wspierał powstańców górnośląskich. Był członkiem Zarządu Klubu Sportowego Cracovia (1923 r.). Współpracował z Państwową Radą Ochrony Przyrody.